

SXEDIO.Κ41

5.11.1965: Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΙ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΚΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΧΕΤΑΙ ΕΠΙΣΗΜΑ

Στην αρχή οι Κυβερνήσεις Κύπρου- Ελλάδας έκαμαν μια προσπάθεια να αποκρυβεί η παρουσία της Ελληνικής Μεραρχίας όπως ονομαζόταν η στρατιωτική δύναμη από **7.000-10.000** Ελλαδίτες που έστειλε "μυστικά" στο νησί ο Πρωθυπουργός της Ελλάδας Γεώργιος Παπανδρέου.

Το μυστικό δεν φαινόταν να διατηρείται για πολύ. Η Ελλάδα ήταν μέλος του ΝΑΤΟ και επομένως έπρεπε να ενημερώνει τη συμμαχία για κάθε μετακίνηση δυνάμεων της.

Αλλά και στην ίδια την Κύπρο οι υπηρεσίες των Τούρκων φαίνεται ότι εργάζονταν με μεγάλη επιτυχία καθώς οι "καλαμαράδες" αξιωματικοί και στρατιώτες δεν μπορούσαν να κρυβούν πίσω από τις ψεύτικες και μόνο ταυτότητες που τους παραχώρησε η Κυπριακή Δημοκρατία και εντοπίζονταν αμέσως.

Από την άλλη, σαν άρχισαν να εμφανίζονται τα διάφορα προβλήματα με τους Ελλαδίτες, ενώ οι καταγγελίες έδιναν και έπαιρναν, ίσως κάποιους να έκρινε ότι μια δημόσια παραδοχή της ύπαρξης της δύναμης στην Κύπρο, ιδιαίτερα μετά τη δημιουργία τόσων κυπριακών στρατιωτικών Ταγμάτων, αυτό δυνατό να οδηγούσε σε απόσυρσή της, έστω και αν η Δύναμη έφθασε στο νησί για να βοηθήσει τη Δημοκρατία στην απόκρουση τουρκικής εισβολής.

Μια άλλη υπόθεση είναι ότι η Κύπρος δεν μπορούσε να αντέξει μια τόσο μεγάλη δαπάνη για στρατιωτικές ανάγκες ενώ η παρουσία τόσων όπλων έδινε τροφή στην Τουρκία και τους αντιπάλους της Κύπρου να την κατηγορούν ότι αποκτούσε υπέρμετρη δύναμη, ιδιαίτερα μετά την απόφαση της να αγοράσει και πυραύλους από τη Ρωσία.

Ένας άλλος ακόμα λόγος θεωρήθηκε ότι μια παραδοχή της ύπαρξης των δυνάμεων αυτών θα ασκούσε

πίεση και στην Τουρκία να κάμει το ίδιο κι έτσι τα πυρά να στρέφονταν προς τις δυο πλευρές για να αποσύρουν τις δυνάμεις τους κι έτσι να προωθηθεί η αποστρατικοποίηση της νήσου.

Προς την κατεύθυνση της αποστρατικοποίησης ακούονταν πάντοτε φωνές, σαν πέρασε κάπως ο κίνδυνος τουρκικής εισβολής, ενώ οι Τούρκοι σταθεροποιούσαν σιγά, σιγά, αλλά σταθερά τις θέσεις τους και παγιωνόταν η κατάσταση που απειλούσε να εξελιχθεί σε ντε φάκτο κατάσταση.

Ο Πρόεδρος της Βουλής Γλαύκος Κληρίδης μιλώντας στο Κάιρο στις **7** Δεκεμβρίου **1965** στο πλαίσιο επίσκεψη του αφού αναφέρθηκε στο θέμα των ρωσικών Πυραύλων, σύμφωνα με τηλεγράφημα του απεσταλμένου της εφημερίδας Ο ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ Φιφή Ιωάννου στο Κάιρο "ετάχθη αναφανδόν υπέρ της αποστρατικοποίησης της Κύπρου υπενθυμίσας παρομοίως δηλώσεις του Κυπρίου Προέδρου Αρχιεπισκόπου Μακαρίου εναντίον της υπάρξεως των βάσεων εν Κύπρω".

Η Τουρκία δεν γνώριζε μόνο πόσοι ελλαδίτες ήλθαν στο νησί αλλά ολόκληρη τη στρατιωτική Δύναμη που βρισκόταν στην Κύπρο.

Στις **5** Νοεμβρίου **1965** ο αντιπρόσωπος της Τουρκίας Ορχάν Εράλπ μιλώντας στο Συμβούλιο Ασφαλείας ύστερα από αίτηση της Τουρκίας, είπε σύμφωνα με το πρακτορείο Ρόϊτερ:

"Η Κυβέρνησις μου ενεπιστεύθη εις το Συμβούλιον Ασφαλείας την διατήρησιν της ειρήνης εν Κύπρω, βάσει του ψηφίσματος της **4ης** Μαρτίου **1964**. Εν τούτοις η Ελλάς απέστειλεν εις Κύπρον **10.000** στρατιωτών υπό τον στρατηγόν Γρίβα και εβοήθησεν εις τον εξοπλισμόν ετέρων **40.000** Ελληνοκυπρίων προς προώθησιν του σκοπού της, ο οποίος είναι η προσάρτησις της Κύπρου. Το σχέδιον της Ενώσεως εφαρμόζεται κατά στάδια και αδιστακτως διά της μεθόδου των τετελεσμένων γεγονότων".

Ο Σπύρος Κυπριανού περιορίστηκε να δηλώσει ότι η Τουρκία δεν έχει κανένα δικαίωμα να επικαλείται την Εθνική Φρουρά, η οποία, όπως είπε,

έχει δημιουργηθεί "διά να υπερασπίση την Κύπρον από επίθεσιν της Τουρκίας και των πρακτόρων αυτής εν Κύπρω και αποκρούση επιθέσεις, ως εκείνας του Αυγούστου 1964 ότε η Κύπρος υπέστη αεροπορικής επιδρομάς".

Στο πλαίσιο των συνεχιζομένων συζητήσεων στα Ηνωμένα Έθνη (Πολιτική Επιτροπή) έγινε γνωστό ότι τα ουδέτερα κράτη θα υπέβαλλαν σχέδιο ψηφίσματος με το οποίο θα καλείτο η Γενική Συνέλευση όπως εγγυηθεί το κυπριακό κράτος, ως μέλος του Διεθνούς Οργανισμού και την πλήρη ανεξαρτησία της νήσου, χωρίς ξένες επεμβάσεις.

Στο πλαίσιο αυτών των ωραίων υποσχέσεων που λάμβανε η Κύπρος, ο Υπουργός Εξωτερικών Σπύρος Κυπριανού, σε μια "κρίση αλήθειας" παραδέχθηκε ότι ελληνικές στρατιωτικές δυνάμεις βρίσκονταν στην Κύπρο επιβεβαιώνοντας τον Εράλπ.

"Παραδεχόμεθα ότι ευρίσκονται εις την Κύπρον ελληνικά στρατεύματα κατόπιν προσκλήσεως της Κυπριακής Κυβερνήσεως, αλλ' η Τουρκία ουδέποτε ανεγνώρισε παραμικράν ευθύνην, ουδέποτε δεν ανεφέρθη εις τον εν Κύπρω Τουρκικόν Στρατόν" είπε ο Σπύρος Κυπριανού σύμφωνα με τον ανταποκριτή της εφημερίδας "Κύπρος", της Λευκωσίας της 13ης Δεκεμβρίου 1965.

Σύμφωνα μάλιστα με τον ανταποκριτή "το εν λόγω σημείον επροσέχθη ιδιαιτέρως ιδίως από τους αμερικανούς και τους αντιπροσώπους των ουδετέρων, οι οποίοι διαβλέπουν ότι η ανάκλησις των ξένων στρατευμάτων αμοιβαίως θα συντείνη εις την ειρήνευσιν".

Ήταν φανερό ότι η δημόσια παραδοχή έγινε σε συμφωνία με την Ελλάδα, γιατί ο Υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδας Ηλίας Τσιριμώκος που ακολούθησε στο βήμα τόνισε ότι η χώρα του θα δεχόταν αμέσως αποχώρηση όλων των δυνάμεων από την Κύπρο, αν το έκαμνε και η Τουρκία.

Είπε ο Τσιριμώκος:

"Όταν συνεστήθη η Ειρηνευτική Δύναμις των

Ηνωμένων Εθνών, η Ελλάδα απεδέχθη όπως το εν Κύπρω απόσπασμα αυτής τεθή υπό τας διαταγάς της Διεθνούς Ειρηνευτικής Δυνάμεως, ενώ η Τουρκία, απά τα επανειλημμένα διαβήματα, ηρνήθη. Επιπροσθέτως η Ελλάδα απεδέχθη την εισήγησιν των Ηνωμένων Εθνών όπως αποσύρη εκ Κύπρου το απόσπασμα αυτής, ενώ η Τουρκία αντετάχθη. Είμεθα πάντοτε έτοιμοι να δεχθώμεν όπως οιαδήποτε ξένα στρατεύματα, πλην των Ηνωμένων Εθνών αποχωρήσουν πλήρως εκτός της Νήσου και καλώ τον τούρκον συνάδελφον μου να προβή εις παρομοίαν δήλωσιν".